

**Odbor územního plánování
a stavebního řádu**
Oddělení stavebního řádu

datum
5. 8. 2020

oprávněná úřední osoba
JUDr. Morávková Jana

číslo jednací
KUZL 50938/2020

spisová značka
KUSP 44690/2020 ÚP-Mor

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále též „odvolací správní orgán“) obdržel odvolání, které podal [redacted] zastoupený [redacted] (dále též jen „odvolatel“), proti rozhodnutí Městského úřadu Kroměříž, Stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“) vydanému dne 14. 5. 2020 pod č. j. 02/328/105054/4070/2019/Du. Tímto rozhodnutím stavební úřad za použití ust. § 92 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen "stavební zákon"), **zamítl žádost** odvolatele o vydání rozhodnutí o

dělení pozemku

parc. č. 582/1 v katastrálním území Vážany u Kroměříže (dále též jen "pozemek").

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu jako příslušný odvolací správní orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a § 89 odst. 1 a § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "správní řád"), přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání a na základě zjištěných skutečností rozhodl podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu tak, že

podané odvolání

z a m í t á

a rozhodnutí stavebního úřadu č. j. 02/328/105054/4070/2019/Du ze dne 14. 5. 2020

p o t v r z u j e.

Účastníci řízení na něž se vztahuje rozhodnutí správního orgánu:

[redacted]

Odůvodnění:

Všechny níže uvedené pozemky se nachází v katastrálním území Vážany u Kroměříže, tato skutečnost tedy nebude již dále zmiňována.

Stavební úřad vydal dne 14. 5. 2020 pod č. j. 02/328/105054/4070/2019/Du rozhodnutí, kterým zamítl žádost odvolatele o dělení výše uvedeného pozemku. Proti tomuto rozhodnutí odvolatel podal v zákonné lhůtě odvolání, ve kterém uvedl:

- odvolatel shledal zamítnutí jeho žádosti o dělení pozemku nezákonným, neboť stavební úřad nesprávně právně posoudil naplnění podmínek ustanovení § 90 odst. 1 písm. a) stavebního zákona a ust. § 20 odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška OPVU“)
- odvolatel namítá nesprávnost data podání žádosti v písemném vyhotovení rozhodnutí
- odvolatel v odvolání tvrdí, že v daném případě jsou tři pozemky vzniklé dělením předmětného pozemku dopravně napojeny na veřejně přístupnou komunikaci na pozemku 577/1 (ostatní plocha – ostatní komunikace), jehož vlastníkem je Město Kroměříž, a to budoucími sjezdy vedenými z pozemku 577/1 na pozemek 582/1 přes zelený pás šíře 4,5 m (pozemek parc. č. 579) lemující komunikaci. Pozemek parc. č. 579 je rovněž v majetku Města Kroměříž a společně s pozemkem parc. č. 577/1 tvoří veřejné prostranství ve smyslu zákona o obcích. Pozemek parc. č. 579 se nachází spolu s pozemkem parc. č. 577/1 v platném Územním plánu města Kroměříže ve stabilizované „ploše ulic, veřejných prostranství a komunikací“, předmětný pozemek se nachází v „ploše venkovského bydlení“
- odvolatel z výše uvedeného usuzuje, že lze tři rozdělené pozemky z uvedené veřejně přístupné pozemní komunikace dopravně napojit. Povolení sjezdů dle něj však může být provedeno až na jednotlivé tři samostatné pozemky po rozdělení celého původního pozemku
- odkaz stavebního úřadu na rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 9 A 42/2013-45 ze dne 30. 5. 2016 odvolatel považuje za neaplikovatelný, neboť řešil dle jeho názoru odlišný případ, kdy měl být dělený pozemek napojen na komunikaci přes sousední pozemek soukromého vlastníka
- odvolatel požaduje, aby odvolací správní orgán uvážil, jakým jiným způsobem by mělo dojít k rozdělení pozemků, když podél celé délky předmětného pozemku probíhá veřejně přístupná pozemní komunikace, podél níž je 4,5 m široký travnatý pás, vše v majetku Města Kroměříže, když tři sjezdy umístěvané v tomto travnatém pásu, které vytváří bezprostřední spojení děleného pozemku s komunikací, mohou být povoleny až po dělení předmětného pozemku
- dle odvolatele je z Územní plánu města Kroměříže zřejmé, že stabilizovaná plocha pro bydlení bezprostředně sousedí se stabilizovanou plochou komunikace, a tedy jednotlivé rozdělené pozemky jsou dopravně napojeny na veřejně přístupnou pozemní komunikaci. Z uvedeného plyne, že žádost odvolatele o dělení pozemku splňuje požadavky na vymezení pozemků dle ust. § 20 odst. 3 vyhlášky OPVU, když vymežující se tři pozemky jsou dopravně napojeny na veřejně přístupnou pozemní komunikaci
- odvolatel navrhl, aby odvolací správní orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému řízení.

Stavební úřad podle § 86 odst. 2 správního řádu zaslal stejnopis podaného odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzval je, aby se k němu vyjádřili. Vzhledem k tomu, že stavební úřad neshledal podmínky pro zrušení nebo změnu rozhodnutí podle § 87 správního řádu, předal spis odvolacímu správnímu orgánu se svým stanoviskem, ve kterém kromě skutečností prokazujících přípustnost a včasnost odvolání uvedl:

- smyslem ust. § 90 odst. 1 písm. a) stavebního zákona a ust. § 20 odst. 3 vyhlášky OPVU je zajištění vzniku takových pozemků, které budou trvale přístupné. Vznikne-li pozemek bez možnosti přístupu na něj, není v možnostech jeho vlastníka řádně na něm hospodařit či jinak jej řádně užívat. Tato skutečnost je pak důvodem vzniku nezbytné cesty na takový pozemek, jež v sobě nese i zjevné omezení vlastníka, přes jehož pozemek je tato cesta realizována. Je tudíž ve veřejném zájmu omezit vznik takových pozemků, které by se v budoucnu mohly stát nepřístupnými a bylo by proto nutné zasahovat do vlastnického práva jiných vlastníků, tzn., že nově vymežovaný pozemek musí být bezprostředně a trvale napojen na veřejně přístupnou pozemní komunikaci (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2017, č. j. 1 As 166/2016-38)
- nedůvodná je dle stavebního úřadu i odvolací námitka napojení na veřejně přístupnou pozemní komunikaci na pozemku p. č. 577/1, jehož vlastníkem je Město Kroměříž, a to budoucími sjezdy vedenými z pozemku p. č. 577/1 na pozemek p. č. 582/1 přes zelený pás šíře 4,5 m lemující komunikaci, neboť pro rozhodování správního orgánu je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí nikoliv „někdy v budoucnu“

- stavební úřad navrhl, aby odvolací správní orgán podané odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Odvolací správní orgán se nejprve zabýval tím, zda je jedná o odvolání řádné, tedy podané k tomu oprávněnou osobou v zákonem stanovené 15 denní lhůtě ode dne oznámení (doručení) rozhodnutí. Odvolání bylo podáno žadatelem o vydání rozhodnutí o dělení pozemku, tedy účastníkem řízení dle ust. § 85 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, odvolání je přípustné. Napadené rozhodnutí bylo žadateli doručeno dne 22. 5. 2020 do datové schránky jeho zástupce, odvolání bylo podáno datovou zprávou zástupce žadatele dne 8. 6. 2020. S použitím ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu, dle kterého připadne-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den, byl den 8. 6. 2020 posledním dnem k podání odvolání. Odvolací správní orgán uzavírá, že odvolání je řádné.

Dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Dle ust. § 51 odst. 2 správního řádu je-li v souladu s požadavky § 3 (*zásada materiální pravdy*) zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.

Dle § 76 odst. 2 stavebního zákona je každý, kdo navrhuje vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, povinen dbát požadavků uvedených v § 90 a být šetrný k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb, za tímto účelem si může vyžádat územně plánovací informaci, nejsou-li mu podmínky využití území a vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu známy.

Dle ust. § 77 odst. d) stavebního zákona územním rozhodnutím je rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků.

Dle ust. § 82 odst. 1 stavebního zákona rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků stanoví podmínky pro nové rozdělení nebo scelení pozemků.

Dle ust. § 82 odst. 2 stavebního zákona rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků je možno vydat pouze na žádost podanou všemi vlastníky všech dotčených pozemků, které jsou předmětem rozhodnutí, nebo oprávněnou osobou za účelem uplatňování předkupního práva pro veřejně prospěšné stavby (§ 101).

Dle § 82 odst. 3 stavebního zákona rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků se nevyžaduje, pokud podmínky pro dělení nebo scelení pozemků jsou dány regulačním plánem, rozhodnutím stavebního úřadu nebo rozhodnutím podle zvláštního právního předpisu. Není-li třeba stanovit podmínky pro dělení nebo scelování pozemků, stavební úřad potvrdí tuto skutečnost sdělením, kterým současně schválí navrhovaný záměr. Sdělení nelze vydat, pokud je rozhodování v území podmíněno územní studií nebo regulačním plánem.

Dle ust. § 90 stavebního zákona (1) V územním řízení stavební úřad posuzuje, **zda je záměr žadatele v souladu s požadavky** a) tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, **zejména s obecnými požadavky na využívání území**, b) na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem, c) zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů⁴) nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledkem řešení rozporů. (2) Stavební úřad posuzuje soulad s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování u stavebních záměrů, pro které se nevydává závazné stanovisko podle § 96b; stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby, jde-li o stavby, které lze provést bez stavebního povolení nebo souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru.

Dle ust. § 92 odst. 2 stavebního zákona **není-li záměr žadatele v souladu s požadavky uvedenými v § 90**, nebo jestliže by umístěním a realizací záměru mohly být ohroženy zájmy chráněné tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy, **stavební úřad žádost o vydání územního rozhodnutí zamítne**.

Dle ust. § 20 odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, se **pozemek vždy vymezuje tak, aby svými vlastnostmi, zejména velikostí, polohou, plošným a prostorovým uspořádáním, umožňoval využití pro navrhovaný účel a byl dopravně napojen na veřejně přístupnou pozemní komunikaci**.

Dle § 12 odst. 1 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků kromě obecných náležitostí rozhodnutí a náležitostí stanovených v § 92 stavebního zákona obsahuje a) parcelní čísla a druh pozemků podle katastru nemovitostí, jichž se dělení nebo scelení týká, **b) určení nových hranic pozemků s vyznačením přístupu z veřejně přístupné pozemní komunikace ke každému pozemku.**

Dle § 12 odst. 3 vyhlášky č. 503/2006 Sb., grafická příloha rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků, ověřená stavebním úřadem, **obsahuje situační výkres současného stavu území v měřítku katastrální mapy s vyznačením nových hranic pozemků a přístupu z veřejně přístupné pozemní komunikace na každý nově vytvořený pozemek.**

Zejména s přihlédnutím výše uvedených právních předpisů odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání.

Z předaného správního spisu bylo zjištěno, že **stavební úřad dne 12. 12. 2019 obdržel žádost** o vydání rozhodnutí o dělení předmětného pozemku p. č. 582/1. Uvedeným dnem bylo zahájeno územní řízení. Dokumentem ze dne 20. 12. 2019 stavební úřad oznámil známým účastníkům řízení zahájení řízení o žádosti, poučil je o možnosti, způsobu a lhůtách uplatnění procesních práv a nařídil na den 4. 2. 2020 ústní jednání u stavebního úřadu. Z ústního jednání ze dne 4. 2. 2020 byl sepsán protokol v souladu s ust. § 18 správního řádu. Přítomné osoby byly opět rozsáhle poučeny o možnosti uplatnění procesních práv a o koncentraci územního řízení. V rámci ústního jednání byl zástupce žadatele stavebním úřadem informován o tom, že navrhované dělení pozemku nespĺňuje podmínku bezprostředního napojení nově vytvořených pozemků na veřejně přístupnou pozemní komunikaci. Zástupce žadatele do protokolu uvedl, že na dělení pozemků dle předložené situace trvá a že navrhované dělení je v souladu se stavebním zákonem a jeho prováděcími vyhláškami, včetně ust. § 20 odst. 3 vyhlášky OPVU. Do protokolu dále uvedl, že pozemek po jeho rozdělení bude napojen na veřejně přístupnou pozemní komunikaci na pozemku p. č. 577/1 a to přes zelený pás na pozemku p. č. 579, který je veřejný prostranstvím ve smyslu zákona o obcích. Zástupce žadatele dále uvedl, že dalším krokem bude jeho žádost o povolení tří sjezdů přes pozemek p. č. 579, včetně zpracované dokumentace. Součástí správního spisu je vyjádření orgánu územního plánování (Městského úřadu Kroměříž, stavebního úřadu, oddělení územního plánování) č. j. 02/327/007665/2020/Má ze dne 4. 2. 2020 o souladu navrhovaného dělení s územním plánem.

Vzhledem k tomu, že stavební úřad nespĺněním podmínky dle ust. § 90 stavebního zákona v návaznosti na ust. § 20 odst. 3 vyhlášky OPVU zjistil důvod pro zamítnutí žádosti, další dokazování neprováděl a vydal dne 14. 5. 2020 rozhodnutí o zamítnutí žádosti.

Z napadeného rozhodnutí bylo odvolacím správním orgánem dále ověřeno, že v souladu s ust. § 68 správního řádu obsahuje rozhodnutí výrokovou část, řádné odůvodnění a poučení. Ve výrokové části rozhodnutí stavební úřad uvedl předmět řízení, právní ustanovení a označení účastníků řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu. Rozhodnutí řádně odůvodnil a dostatečně se vypořádal s uplatněnými námitkami. V napadeném rozhodnutí stavební úřad v souladu s ust. § 68 odst. 5 správního řádu řádně poučil účastníky řízení o možnosti podat proti vydanému rozhodnutí odvolání s poučením v jaké lhůtě a u kterého správního orgánu. Odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání.

Odvolací správní orgán nedošel k závěru podle § 90 odst. 1 správního řádu, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, ani nezjistil skutečnost podle § 90 odst. 4 správního řádu, která by odůvodňovala zastavení řízení.

Protože odvolací správní orgán neshledal důvod pro postup podle § 90 odst. 1 až 4 správního řádu, odvolání zamítl a rozhodnutí potvrdil.

Účastníci řízení - další dotčené osoby:

Město Kroměříž

Vypořádání s námitkami odvolatele:

- odvolací správní orgán nesdílí názor odvolatele, že jeho záměr na dělení pozemků spĺňuje podmínky ust. § 90 odst. 1 písm. a) stavebního zákona a ust. § 20 odst. 3 vyhlášky OPVU a že rozdělovaný pozemek p. č. 582/1 je bezprostředně napojen na veřejně přístupnou pozemní komunikaci na pozemku p. č. 577/1, když pozemek p. č. 579 ve vlastnictví účastníka řízení Město Kroměříž, který se nachází mezi výše uvedenými dvěma pozemky, tomuto bezprostřednímu napojení nově vzniklých 2 ze 3 pozemků (A, B – dle k žádosti přiložené celkové situace v měřítku katastrální mapy) fakticky brání

- stavební úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně uvedl ustanovení právních předpisů, která dopravní napojení nově vymezovaných pozemků řeší, současně uvedl odkaz včetně citace na aktuální judikaturu. Stavební úřad popsal danou situaci v území a uzavřel, že důvodem zamítnutí žádosti je nesplnění obecného požadavku na vymezování pozemků dle ust. § 20 odst. 3 vyhlášky OPVU. Odvolací správní orgán k této námitce uvádí, že stavební úřad správně vyhodnotil, že žádosti nelze vyhovět, neboť dělením pozemků nebude zajištěn přístup na veřejně přístupnou pozemní komunikaci, a proto je záměr v rozporu s požadavky vyhlášky, resp. s požadavky ust. § 20 odst. 3 této vyhlášky. Podle ust. § 90 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad v územním řízení posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky a) tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území, b) na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem, c) zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledkem řešení rozporů. Záměr nebyl v souladu s požadavky písmene a) tohoto ustanovení, a proto nebylo možné žádosti vyhovět. Dle odvolacího správního orgánu není právní úprava obecného požadavku dopravního napojení pozemku ponechána pouze na vytvoření možnosti příjezdu na nově vymezený pozemek např. prostřednictvím soukromoprávních ujednání (zřízení služebností), ale tento obecný požadavek obligatorně stanoví nutnost bezprostředního a trvalého napojení odděleného pozemku na veřejně přístupnou pozemní komunikaci. V rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. As 166/2016-38 ze dne 27. 9. 2017, který považuje odvolací správní orgán za příslušný rozhodované věci, se Nejvyšší správní soud zabýval výkladem právních předpisů a dospěl k jednoznačnému závěru, že „*smyslem a účelem dělení pozemků je zajištění vzniku pouze takových pozemků, které budou trvale přístupné. Vznikne-li pozemek bez možnosti přístupu na něj, není v možnosti jeho vlastníka na něm hospodařit či jinak jej řádně užívat. Tato skutečnost je pak důvodem vzniku nezbytné cesty na takový pozemek, jenž v sobě nese i zjevné omezení vlastníka, přes jehož pozemek je tato cesta realizována. Je tudíž ve veřejném zájmu omezit vznik takových pozemků, které by se v budoucnu mohly stát nepřístupnými a bylo by proto nutné zasahovat do vlastnického práva jiných vlastníků.*“ Nejvyšší správní soud formuluje povinnost zajištění možnosti přístupu na nově vzniklý pozemek, nicméně z kontextu tohoto rozsudku odvolací správní orgán uzavírá, že je tím myšleno zajištění možnosti bezprostředního a trvalého přístupu z veřejně přístupné pozemní komunikace, což není v přezkoumávané věci zabezpečeno, neboť právě mezi veřejně přístupnou pozemní komunikací a nově vzniklými pozemky se nachází pozemek p. č. 579 (druh pozemku – zahrada), na kterém se nachází zeleň. Skutečnost, že se tento pozemek nachází dle územního plánu v ploše veřejného prostranství, není pro výsledek rozhodnutí za současného skutkového stavu věci předmětná
- argumentace odvolatele, že má v úmyslu požádat Město Kroměříž, resp. Městský úřad Kroměříž o povolení sjezdů až v okamžiku, kdy bude předmětný pozemek rozdělen, je pro posouzení splnění podmínky ust. § 20 odst. 3 vyhlášky OPVU irelevantní. Pokud měl odvolatel na mysli povolení připojení pozemní komunikace na sousední nemovitost dle ust. § 10 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, tak sousední nemovitostí k pozemku p. č. 577/1, na kterém se nachází veřejně přístupná pozemní komunikace, je pozemek p. č. 579 ve vlastnictví Města Kroměříž. Ve skutečnosti právě tento pozemek p. č. 579, byť se jedná o úzký pás zeleně mezi komunikací a předmětným pozemkem v ploše veřejného prostranství, brání splnění podmínky dle ust. § 20 odst. 3 vyhlášky OPVU
- k dotazu odvolatele vzneseném v odvolání, jakým jiným způsobem by mělo dojít k rozdělení pozemku p. č. 582/1, když podél celé jeho délky probíhá travnatý pás šířky 4,5 m (pozemek p. č. 579) a až tento bezprostředně sousedí s veřejně přístupnou pozemní komunikací, odvolací správní orgán uvádí, že se při přezkumu napadeného rozhodnutí a postupu stavebního úřadu v odvolacím řízení standardně nezjišťují odlišné a s právními předpisy souladné varianty řešení. Lze však uzavřít, že předmětná věc za současného skutkového, vlastnického a právního stavu žádné jiné varianty řešení nenabízí. Žádosti o příčné dělení pozemku p. č. 582/1 nelze vyhovět a to přesně z toho důvodu, jak v napadeném rozhodnutí uvedl stavební úřad, tedy pro nesplnění podmínky bezprostředního napojení na veřejně přístupnou pozemní komunikaci u nově vzniklých pozemků, resp. pozemků A a B
- skutečnost, že v písemném vyhotovení napadeného rozhodnutí stavebního úřadu bylo chybně uvedeno datum podání žádosti (zahájení řízení) neměla vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy.

Poučení účastníků:

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

JUDr. Jana Morávková
referent oddělení stavebního řádu

Obdrží

Na vědomí

Městský úřad Kroměříž, Stavební úřad, IDDS: bg2bfur